

[Sundhedsministeren]

udgifter til tilskudsberettiget medicin på over 500 kr. pr. måned. Disse patienter berøres derfor ikke økonomisk af indførelsen af egenbetalingsgrænsen.

Indførelse af en egenbetalingsgrænse for medicin medfører, at patienter med små årlige medicinudgifter skal betale medicinens fulde pris, hvorimod der ydes tilskud til patienter med et stort medicinforbrug. Der sker herved en principiel ændring af de hensyn, sygesikringslovens regler om tilskud til lægemidler hidtil har varetaget. Efter de nuværende regler ydes tilskud til alle, der får ordineret tilskudsberettiget medicin, uanset størrelsen af patientens medicinudgifter og andre forhold. Med indførelse af egenbetalingsgrænsen målrettes anvendelsen af tilskudsmidlerne til at støtte patienter, der har relativt store udgifter til medicin.

Det er regeringens opfattelse, at administrationen af egenbetalingsgrænsen må tilrettelægges så enkelt som muligt. Regeringen finder det mest hensigtsmæssigt, at patienterne f.eks. i form af kvitteringer eller attesterede recepter præsterer bevis for, at egenbetalingsgrænsen er nået. Den nødvendige kontrol af patientens udgifter kan varetages af apotekerne.

Indførelsen af en egenbetalingsgrænse for medicinudgifter indgik som et led i det politiske forlig om finansloven for 1989. Det var også et led i forliget, at der gennem overførsel af receptpligtige lægemidler til håndkøb skulle tilvejebringes en besparelse for sygesikringen på 35 mio. kr.

Det er imidlertid efterfølgende aftalt mellem regeringen og forligspartierne at nedsætte grænsen for kronisk syges månedlige egenudgifter til medicin efter bilstandsloven fra 500 kr. til 300 kr. Det har vist sig muligt at finansiere merudgifterne hertil ved efter anbefaling fra Sundhedsstyrelsens Registreringsnævn at overføre en række lægemidler til håndkøb. Ved denne overførsel bortfalder tilskuddet til de pågældende lægemidler, ligesom overførslen vil medføre færre lægebesøg.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Tingets velvillige behandling.

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension, lov for Færøerne om invalide-

pension m.v., lov for Færøerne om offentlig forsorg og lov for Færøerne om børneforsorg. (Ændringer vedrørende ankeinstans).

(Lovforslag nr. L 197).

Det foreliggende lovforslag tager sigte på en omlægning af de regler, der gælder for klage over afgørelser efter de sociale love for Færøerne. Efter den nuværende ordning kan de afgørelser, der træffes af Almannastovan (landsstyrets socialforvaltning), indbringes for landsstyret.

Der er fra færøsk side udtrykt ønske om, at landsstyret som ankeinstans skal erstattes af et særligt færøsk ankenævn. Samtidig lægges der fra færøsk side vægt på, at den nærmere ordning af ankeforholdene fuldt ud overlades til de færøske myndigheders egen afgørelse.

For at imødekomme disse ønsker fremsætter regeringen forslag om, at der i de færøske love om folkepension, invalidepension, offentlig forsorg og børneforsorg indsættes en bestemmelse, der bemyndiger hjemmestyret til at henlægge landsstyrets opgaver som ankeinstans til et ankenævn.

Forslaget indebærer, at hjemmestyret tager stilling til, hvornår nyordningen skal træde i kraft, herunder fastsættelsen af reglerne om nævnets sammensætning og virkemåde.

Lovforslaget, der er vedtaget af Færøernes Lagting, har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for staten.

Jeg vil med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om resultatet af opfølgingskonferencen i Wien om sikkerhed og samarbejde i Europa (CSCE) og om de videre perspektiver, specielt for menneskeret-tighedssituationen i Europa].

Af Ritt Bjerregaard (S), Per Stig Møller (KF), Gert Petersen (SF), Bjørn Elmquist (V), Annette Just (FP), Jørgen Estrup (RV), Arne Melchior (CD) og Glønborg (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 26/1 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af

[Formanden]

denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til energiministeren [om, hvor mange milliarder der kan spares ved at stoppe den offentlige støtte til DONG og beslægtede naturgasselskaber, herunder den indirekte støtte, der ligger i den førte energiafgiftspolitik].

Af Behnke (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 26/1 89).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål til ministrene:

Spm. nr. S 468

1) Til udenrigsministeren af:

Mogens Elvensø (FP):

»Kan ministeren oplyse, hvornår vognmand Vagn Kristensen ventes hjem fra sit fængselsophold i Jugoslavien efter den tragiske ulykke i Jugoslavien, og hvad vil ministeriet foretage for at få løsladelsen fremskyndet?«

Skriftlig begrundelse

Familien havde et begrundet håb om, at Vagn Kristensen kunne frigives inden julen 1988, men det er ikke sket. Ifølge pressemeddelelse var det stillet i udsigt, at en frigivelse ville blive bevilget. Udenrigsministeren har tidligere i svar af 5. november 1987 til Pia Kjærsgaard på spm. nr. S 145 af 30. oktober 1987 udtalt, at ministeren ville følge sagen nøje.

Mogens Elvensø (FP):

Mit spørgsmål drejer sig om vognmand Vagn Kristensen, der fik en meget streng fængselsstraf for et uheld, der skete i Jugoslavien. Efter nogle pressemeddelelser, der kom engang i december før jul, kunne man forvente, at Vagn

Kristensen skulle komme hjem til Danmark og fejre jul. Men det skete ikke, selv om familien havde et begrundet håb om, at han ville komme hjem. Derfor vil jeg gerne spørge udenrigsministeren, hvad ministeriet vil foretage for at få løsladelsen fremskyndet.

Den 30. oktober 1987, altså for over et år siden, stillede fru Pia Kjærsgaard det samme spørgsmål, og da lovede udenrigsministeren at følge sagen nøje.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan desværre ikke sige, hvornår Vagn Kristensen kommer hjem. Vi havde også håbet, at det kunne ske i december, men blev skuffet i det håb.

Der er jo nu gået godt 2 år siden den meget tragiske trafikulykke i Jugoslavien, hvor ikke mindre end 24 mennesker blev dræbt og 30 blev såret. I disse to år har vi i Udenrigsministeriet bestandig arbejdet for, at den danske vognmand Vagn Kristensen, der jo blev kendt skyldig i uagtsomt manddrab og idømt 6 års fængsel, kunne komme til Danmark så hurtigt som muligt. Det er altså ikke lykkedes indtil nu; men det er bestemt ikke, fordi det har skortet på aktivitet fra dansk side, tværtimod.

Jeg kan nævne, at da det viste sig, at etablering af en aftale mellem Jugoslavien og Danmark om overførelse af domfældte måske kunne være en vej ud af dilemmaet, blev en sådan aftale lavet på rekordtid, og den blev undertegnet af den jugoslaviske udenrigsminister og mig i forbindelse med det officielle besøg, jeg var på i Jugoslavien i oktober sidste år.

Der skete også det, at Danmark straks ratificerede denne aftale. Men den kan desværre ikke træde i kraft, før også Jugoslavien har foretaget ratifikation, og det er noget, som forudsætter en godkendelse i det jugoslaviske forbundsparlament.

Nu ved vi, at Jugoslavien har store problemer for øjeblikket, og på grund af det store arbejdspress har man endnu ikke kunnet behandle ratifikationen i parlamentet.

De seneste oplysninger, vi har kunnet få, går ud på, at parlamentet først vil kunne behandle sagen i slutningen af denne måned eller begyndelsen af næste måned, og så håber vi, at der hurtigt vil kunne være positivt nyt.

Mogens Elvensø (FP):

Jeg vil gerne sige tak for redegørelsen.